زاویه دید

از قافله عشاق الحسین جانمی‌مانیم

زهرا چیذری
سردبیر چاردیواری

حکایت جاماندگان اربعین همیشه با خجالت و شرمی و حسرت همراه است. مایی که از غافله زوار اربعین جا مانده‌ایم هر چند دل‌های‌مان را به همراه زوار راهی مشایه کرده‌ایم اما حسرتش به دل‌مان است و با خود فکر می‌کنیم چرا این سعادت از ما دریغ شده و چرا در خیل جاماندگان قرار گرفته‌ایم ؟

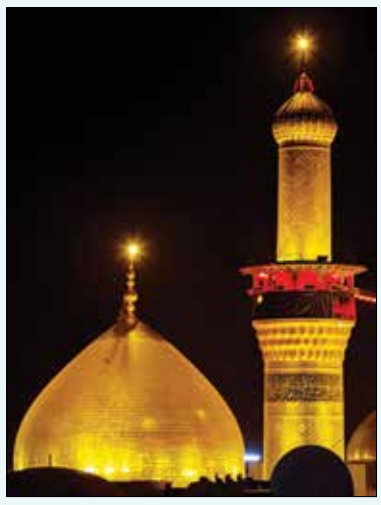
آیا این جا ماندن به واسطه گناه و خطایی است ؟ چه کرده‌ایم که دیگر لایق حضور در مشایه نیستیم؟

این در حالی است که همیشه رفتن به معنای رسیدن نیست ! خیلی وقت‌ها ممکن است جسم ما در جایی حضور داشته باشد اما آن حضور قلب و آن ارتباط معنوی با کیفیت را نتوانیم برقرار کنیم و بالعکس؛ موارد بی‌شماری وجود دارد که به‌رغم آن‌که در جایی حضور فیزیکی نداریم اما آنچنان ارتباط قلبی برقرار می‌کنیم که انگارشش دانگ وجودمان آنجاست که «بعد منزل نبود در سفرروحانی »

گرچه اینجا جایگاه و مسیری است که بهشت روی زمین است و شاید حتی مقامش از بهشت بالاتر باشد و بهشتیان در چنین روزهایی به زمین بیایند و فرشته‌ها بال‌های‌شان را روی این خاک بکشند تا به‌واسطه نشستن گرد پای زائران حسینی وقدم نهادن بر قدمگاه حسین و یاران و خاندانش به عرشیان فخر بفروشند. اما مایی که جا مانده‌ایم و سعادت حضور در این بهشت را نداشته‌ایم هم می‌توانیم به نگاه مهر امام‌مان امید داشته باشیم.

اگر حسینی و عاشورایی و اربعینی هستیم باید زمینه‌ساز ظهور امام عصرمان باشیم و به گونه‌ای رفتار کنیم که دل امام زمان‌مان را شاد کنیم. شاید برای ما رسالت دیگری تعیین شده است. رسالتی که آن‌را بشناسیم و به‌درستی انجامش دهیم کمتر از حضور در کربلا و زائر امام حسین شدن نیست. همچنان‌که بودند افرادی که سعادت حضور در واقعه عاشورا و کربلا را نداشتند اما خداوند رسالت دیگری را برای‌شان مقدر کرده بود. افرادی همچون مختار ثقفی که بعدها قیام بزرگ علیه امویان را رقم زد.

چشم‌های‌مان را می‌بندیم و خود را در بین الحرمین تصور می‌کنیم. در زیباترین دو راهی دنیا که در هر دوطرفش عشق و رسیدن است. یک سوی این دو راهی حضرت عباس است و سوی دیگر امام حسین و مایی که از همان نخستین لحظات تولد کام‌مان را با تربت امام حسین تبرک کرده‌اند تا هیچ‌گاه از قافله عشاق حضرت اباعبدا... جا نمانیم.

چگونه اگر نتوانستیم در اربعین در مسیر حسین

در مسیر

خیلی‌ها دل‌شان را با زائران اربعین روانه کرده‌اند. آنهایی گذاشته‌اند و گام به گام به مقصد و مقصودشان نزدیک‌تر اباعبدا... از زبان‌شان نمی‌افتد. اما بندهای زمینی پای رفتن یکی را گرفتاری‌های شغلی زمینگیر کرده و دیگری را مسئولی را پرستاری از بیمار! خلاصه کم نیستند آنهایی که جسم اربعین در مشایه است و عمودها را یک به یک می‌شمارد حسین(ع) و حضرت عباس دست ادب بر سینه بگذارد و اما اگر شما هم جزو جاماندگان اربعین هستید به این فک شده است. درهای رحمت الهی همیشه روی بندگانش پرستار بیماری باشید یا در شهر و دیار خودتان مبلغ نهضت مسیر عاشقی برای جاماندگان هم باز است و چه بسا با اعمال‌مان داشته باشیم.

کسی که قلبش رفته جا مانده نیست!

آیتا... جوادی آملی می‌گوید: «کسی که قلب و روحش رفته، جامانده نیست. جامانده کسی است که عشق و شور و طلب زیارت اربعین به ذهنش هم نرسیده و علاقه ندارد. اگر به هر دلیلی اشتیاق رفتن است و شرایطش نیست، خیری بوده و ثواب نیت را برده‌اید، شاکر باشید و نگویید جامانده‌ایم.»

برپایی مجالس ذکر و عزاداری

ممکن است با تمام اشتیاقی که به حضور در اربعین و همگام شدن با زوار اربعین حسینی داریم این سعادت نصیب‌مان نشود. اما مسیر امام حسین بسته نمی‌شود. جاماندگان از پیاده‌روی اربعین هم می‌توانند با برپایی مجالس روضه و ذکر و اقامه عزای حسینی در روز اربعین و روزهای منتهی به آن، فرهنگ عاشورایی و حسینی را اقامه کنند.

پرچم زدن و سیاهپوش کردن خانه و محله

شاید برخی افراد بضاعت و شرایط آن را نداشته باشند که بخواهند ایستگاه صلواتی برپا کنند و روضه یا نذری داشته باشند اما به‌طور یقین در خانه همه ما یک متر پارچه سیاه یا یک پرچم یا حسین پیدا می‌شود. برای اربعینی شدن گاهی وقت‌ها همان نصب یک پرچم بر سر در خانه کافی است تا نشان بدهیم قلب ساکنان این خانه به عشق امام حسین است که می‌تپد.

برپایی ایستگاه صلواتی

برپایی ایستگاه‌های صلواتی هم یکی دیگر از راهکارهایی است که حال و هوای بازماندگان از اربعین را کربلایی می‌کند و می‌تواند چهره شهر و دیارمان را عاشورایی کند.

در واقع هرکدام از این ایستگاه‌ها یک نماد از عشق و علاقه مردم به امام خوبی‌هاست و در پشت پرده آن حکایت یک حاجت روا شده و ارتباط معنوی عمیق منتهی به روا شدن حاجات است.

شرکت در راهپیمایی جاماندگان

چند سالی می‌شود سنت برپایی راهپیمایی جاماندگان اربعین در کشورمان نهادینه شده است. امسال هم قرار است این مراسم برپا شود.

مسیر این راهپیمایی اغلب به سمت اماکن مقدس و امامزادگان است. در تهران این مسیر از میدان امام حسین(ع) آغاز شده و به حرم شاه عبدالعظیم حسنی منتهی می‌شود. پیش‌بینی شده چهار میلیون نفر در این مراسم حضور داشته باشند.